

На скупу Атлантског савета, одржаног 25. септембра 2020. године, који се бавио „Покушајем разумевања анти-западне пропаганде у Србији“ могло се чути велико откриће о главном узроку наших несугласица са Западом. „Корени свих несугласица са Западом су на Косову, где су и корени зближавања са Истоком“ стоји у првим редовима извештаја са овог скупа објављеног у листу Данас. Очигледно је да су представници Атлантског савета и учесници овог окупљања, подржаног од амбасаде САД, пожурили да дају своју безрезервну подршку америчком приступу решавању проблема Косова и Метохије, наглашавајући зближавања са Истоком (очигледно се мисли првенствено на Русију и Кину) као највећом препреком за потписивање коначног обавезујућег правног споразума, којим би било решено питање Косова. Да нема Косова, као изворишта свих несугласица са Западом, Србија би се, у тумачењу наших Атлантиста, коначно ослободила погубног анти-американизма и дефинитивно се удаљила од Русије и Истока.

Да нема Косова, као изворишта свих несугласица са Западом, Србија би се, у тумачењу наших Атлантиста, коначно ослободила погубног анти-американизма и дефинитивно се удаљила од Русије и Истока

Неизбежни промотер и тумач евро-атлантских интереса новинар Бошко Јакшић „обогатио“ нас је још једним изузетним „открићем“. На овом скупу изнео је став „Да се анти-западно расположење увукло у поре нашег друштва са негативним последицама по геостратешку позицију Србије, као и по унутрашњи политички живот. Став према Америци одређен је флоскулом – они су нас бомбардовали, а питање је ко је заслужан да се та формула толико жилаво одржава већ две деценије. Зашто један, свакако мучни период прошлости није превазиђен потребом за сарадњом са најмоћнијом државом света“. Само, Бошко Јакшић не каже на којим принципима би се одвијала та изнова пронађена потреба за сарадњом са моћним САД. То је вероватно начин на који је потписан тзв. Вашингтонски споразум, као израз америчког вођења преговора који је само показао да се од представника Србије очекује да буду изузетно кооперативни и спремни да потпишу све оно што, пре свега, одговара америчким тренутним политичким интересима и председничкој кампањи Доналда Трампа. За Бошка Јакшића је агресија НАТО пакта извршена на СР Југославију, извршена мимо свих правила међународног права, флоскула о бомбардовању које се ми жилаво придржавамо, ширећи хронично анти-западњаштво, које се увукло у све поре нашег друштва. Да би остварили сарадњу

Пише: Маринко М. Вучинић
недеља, 11 октобар 2020 12:43

са најмоћнијом силом света неопходно је да потиснемо изузетно живо сећање на велике жртве које су резултат агресије на нашу земљу. По Бошку Јакшићу, нема дилеме да треба да се придружимо НАТО пакту, као организацији која ће нам донети мир, осигурати безбедност и увести нас у завршницу евро-атлантских интеграција.

Ни оснивач и одговорни одговорни уредник агенције Фо-Нет, Зоран Секулић, није на овом опскурном скупу желео да заостане за његовим колегом Бошком Јакшићем. Он је оценио „Да је Србија из деведесетих изашла као плодно тле за анти-западну пропаганду, која је перманентно потхрањивана свих ових година. Није било тешко продати Србији анти-западну пропаганду. Она је коришћена за унутрашње политичке и предизборне потребе“. Ако је нешто непатворена политикантска флоскула, онда су то овако формулисани ставови Бошка Јакшића и Зорана Секулића о хроничном анти-западњаштву, која се перманентно јавља и по политичкој потреби обнавља у Србији. За ову њихову тврдњу, они не могу да нађу озбиљну потврду у нашем свакодневном друштвеном и културном животу. Управо је начин живота у Србији дубоко прожет западњачким вредностима и културом. Довољно је самопогледати које се књиге највише преводе, филмови који су најгледанији и идеје које се усвајају и постају део наше опште политичке културе.

Зато покушаји тзв. разумевања анти-западне пропаганде у Србији, који су нам пласирани на скупу Атлантског савета, само су јалово политиканство и тежња да се демонстрира отужно додворавање и најамништво проевропских и грађанистичких Атлантиста који су нам „открили“ присуство ендемског анти-западњаштва у Србији

Зато покушаји тзв. разумевања анти-западне пропаганде у Србији, који су нам пласирани на скупу Атлантског савета, само су јалово политиканство и тежња да се демонстрира отужно додворавање и најамништво проевропских и грађанистичких Атлантиста који су нам „открили“ присуство ендемског анти-западњаштва у Србији. Посебну иновацију на овом скупу демонстрирао је колумниста Данаса и програмски директор Демостата, Зоран Пановић, да се антиамерички став код нас редуцира, пре свега на „антиклинтоновски став“ и његову администрацију. Међутим, овај његов сведенији става не може да ублажи општи утисак да је овај скуп Атлантског савета био, пре свега, покушај да се Србија оптужи да представља тамни вилајет анти-западне пропаганде. Он се не може доказивати позивањем на таблоидне манипулације којима се служи напредњачки режим, када је то њима у политичком интересу. Када је то потребно, као што је то случај ових дана, таблоиди ће бити препуни наслова и текстова који величају историјску улогу Доналда Трампа и изузетна достигнућа америчке администрације, која по њиховом тумачењу има разумевања за позицију српске државе и Александра Вучића у преговорима са Приштином. Чак се могу наћи наслови да нам Доналд Трамп доноси излаз на море. Докле ће трајати ова таблоидна идила? Вероватно до оног дана када ће нам америчка администрација резолутно тражити да наша држава приступи признавању косовске тзв.државе и потпише правно обавезујући споразум. Тада ће Бошко Јакшић и остали напредњачки аналитичари и коментатори испуњавати своју најамничку улогу објашњавајући нам да морамо да прихватимо политичку реалност и захтеве САД. Једино тако можемо доказати да више не подлежемо анти-западној пропаганди и да улазимо у америчку орбиту у којој владају „либералне и демократске вредности“. Тада више нећемо бити вечити реметилачки фактор на Балкану, већ довољно пацификовани да можемо прихватити да је извориште свих несугласица са Западом на Косову, где су и корени зближавања са Истоком.

Српски евроатлантисти у служби напредначке пропаганде

Пише: Маринко М. Вучинић
недеља, 11 октобар 2020 12:43

